

[Anker Lau.]

er i vejen, vil jeg håbe, man vil være os behjælpelig med at bringe dette i orden mellem anden og tredje behandling.

Om de ændringer, som flertallet har foreslået, skal jeg blot sige, at de i hvert fald på et enkelt område falder sammen med vore, idet formanden også efter flertallets mening skal udnævnes af kongen. Spørgsmålet om en repræsentant i rådet for visse funktionsgrupper og tilføjeisen af ordet „fiskeri“ i § 12, stk 1, litra d, har vi ikke noget imod, men vi ønsker endnu en gang mellem anden og tredje behandling at drøfte den underrepræsentation, som såvel landbruget som handelen efter vor mening har i rådet.

Det, der vel stærkest har optaget udvalget og været det væsentlige i erhvervenes henvendelser til udvalget, har vel været forslaget § 12, stk. 1, litra d, der drejer sig om fordelingen af midler til produktivitetsfremmende foranstaltninger. Vi har slutte- lig, selv om disse ting vel efter almindelig opfattelse egentlig ikke hører hjemme i denne deciderede eksportlov, ment det rigtigt foreløbig at lade dem stå der, men vi har ønsket en vis beløbsramme fastsat i loven samt fastslået, at midlerne skal fordeles nogenlunde i samme forhold mellem de grupper, som hidtil har fået midler til produktivitetsfremmende foranstaltninger. Dette har man altså også afvist, og vi kan ikke gøre andet her og i betænkningen end at henstille til den højtærede minister, at dette finder sted.

Hele produktivetsproblemet er vel en opfindelse, man har gjort efter krigen, og efter at der blev stillet visse midler til rådighed, men der er vel på dette som på så mange områder en hel del børnesygdomme, som skal overvindes. En rationalisering af hele dette område, så der fandt en vis ligestilling blandt erhvervsgrupperne sted og overlapninger kunne undgås, vil vel nok før eller siden være på sin plads. Der er næppe tvivl om, at produktiviteten ville fremmes på en billigere og bedre måde, hvis en sådan rationalisering fandt sted. Jeg vil understrege, at målet naturligvis må være, at det skal gøres billigere og bedre, og at princippet fremdeles, som det også hidtil har været, er hjælp til selvhjælp.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale det høje ting at stemme for de ændringsfor-

slag, som under numrene 1-5, 8-12 samt 14 og 15 er stillet af mit parti og det konservative folkeparti.

Weikop: Det ærede medlem hr. Lars M. Olsen kritiserede vore ændringsforslag og sagde, at de led af tekniske mangler, som formentlig måtte skyldes vore hektiske bestræbelser for at få stillet forslag. Jeg tror ikke, det ærede medlem skulle være kommet med den bemærkning. Vi kunne nemlig have fået al den tekniske bistand, vi ønskede; den ville den højtærede handelsminister have stillet til vor rådighed. Vi sagde udtrykkelig, at vi ikke ville hænges op på tekniske mangler, men at vi ville have ændringsforslagene undersøgt i handelsministeriet. Imidlertid var der ikke nogen grund til at ulejlig handelsministeriet med at gå materialet teknisk nøje igennem. Vi kunne have ladet det gøre, så havde der ingen tekniske mangler været, for jeg er helt sikker på, at det høje ministerium ville have hjulpet os i så henseende og i alle henseender. Det har jeg gerne villet sige her til indledning, for jeg synes ikke, det kan stå uimodsagt, at vi har stillet ændringsforslag, hvori der er tekniske mangler. Vi kunne altså oven i købet have fået handelsministeriets bistand, men afstod derfra for ikke i sidste øjeblik at sinke behandlingen af lovforslaget.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Lars M. Olsen siger, at vi ved første behandling havde megen sympati for sagen, og ikke alene sympati, men vi mente det rigtigt, at der var en lovgivning om eksportfremmende foranstaltninger. Det understregede vi stærkt og udtalte, at der burde være eksportgarantier i det omfang, som man må anse for både påkrævet og forsvarligt. Vi var da også helt enige i, at den måde, hvorpå der hidtil er ydet eksportgarantier, har virket tilfredsstillende, idet, som vi alle ved, staten ikke har lidt noget som helst tab derved, men der er tværtimod blevet opsamlet et fond på ca. 20 mill. kr. Det er noget, som — og det har den højtærede minister mange gange understreget — er sket ved hjælp af de ydede eksportpræmier og også ved den renteaflastning, de opsamlede eksportpræmier har tilvejebragt. Det vil kort og godt sige, at den hidtidige eksportgarantiordning har hvilet i sig